

Antisemitisme, executies en het doden van heksen

Door George Zeller, <https://www.middletownbiblechurch.org/inserts/witches.pdf>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, voetnoot en plaatje door M.V.

Een solide dispensationalistische benadering van de Bijbel zou enkele van de vreselijkste gebeurtenissen in de Kerkgeschiedenis hebben kunnen voorkomen. Hier zijn drie voorbeelden van wangedrag:

1) Luther en de Joden. Luther zei enkele vreselijke dingen over de Joden. Hij ging zelfs zo ver als om hun uitzetting uit christelijke landen, het verbod op hun boeken, het verbranden van hun synagogen en zelfs hun huizen te eisen, omdat zij de Verlosser lasterden. Helaas gebruikte Hitler Luthers uitspraken om zijn gruweldaden tegen de Joden te rechtvaardigen. Was Luther maar geworteld in dispensationalistische waarheid, dan zou hij Israëls huidige maar tijdelijke blindheid (Romeinen 11:25) hebben begrepen en de glorieuze toekomst die God voor zijn uitverkoren volk heeft (Romeinen 11:26).

Michaël Servetus levend verbrand in 1553

2) Genève, Calvin en Servetus. Het is één ding om valse leer te haten (Psalm 119:104; Openbaring 2:15); het is iets anders om een valse leraar te executeren. De katholieke inquisities verbrandden ketters. De protestanten hadden het juk van Rome afgeworpen, maar toch bevochten zij intolerantie met intolerantie. Een ketter genaamd Servetus werd gearresteerd, berecht en door de Raad van Genève verbrand. Calvin voerde het theologische deel van het proces. Voor de veroordeling wilde Calvin niet dat hij verbrand werd, maar in plaats daarvan met het zwaard zou worden gedood. Dit werd afgewezen. Zelfs zulke hervormers als Beza en Melancthon steunden de executie. Dit werd gerechtvaardigd op basis van de wet van Mozes - godslasteraars moeten ter dood gebracht worden (Leviticus 24:16). Toch geeft het

Nieuwe Testament geen bevel om iemand te executeren voor enige theologische fout. C. H. Mackintosh merkte op: "Hem of iemand anders te verbranden voor valse leer was een flagrant zonde tegen de geest, het karakter en het principe van het Evangelie".

3) Het Doden van de Heksen. Tijdens de beruchte Salem-heksenprocessen¹ werden talloze zogenaamde heksen onterecht berecht en vreselijk ter dood gebracht. Deze executies werden gerechtvaardigd op basis van de wet van Mozes: "Een tovenares [of: heks] mag u niet in leven laten" (Exodus 22:18). Zelfs de beroemde puritein, Cotton Mather, predikant van de North Church in Boston, pleitte voor en steunde deze heksenprocessen. Zelfs als sommige van deze vrouwen inderdaad betrokken waren bij demonische tovenarij, roept het Nieuwe Testament niet op tot de executie van dergelijke mensen. We zijn niet onder de wet, maar

¹ Zie https://en.wikipedia.org/wiki/Salem_witch_trials

onder de genade. Let ook op dat zowel in Genève als in Salem de kerk samengevoegd was met de staat, wat enigszins het kerk/koninkrijksconcept van Augustinus weerspiegelt. De Kerk moet een getuige zijn voor de samenleving, maar niet over de samenleving heersen. Mochten wij leren om Gods Woord van waarheid recht te snijden (2 Timotheüs 2:15)!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm